

Елена КАНТЕРМАН, юрист

КАК ОБЖАЛОВАТЬ РЕЗУЛЬТАТЫ НАЛОГОВОЙ ПРОВЕРКИ В СУДЕ

Нормативная база:

- Кодекс административного судопроизводства (далее – КАС);
- Налоговый кодекс (далее – НК);
- Закон от 08.07.11 г. № 3674-VI «О судебном сборе» (далее – Закон № 3674).

Практически любая проверка субъекта хозяйствования (далее – СХ) заканчивается составлением акта. А затем на основании этого акта контролирующий орган выносит решение о применении штрафных санкций. Но далеко не всегда проверяемый согласен с мнением контролеров и готов безропотно уплатить штрафы. Часто предприятия и предприниматели обращаются в суд, чтобы оспорить вынесенное решение.

Как правильно обжаловать решение о применении санкций в судебном порядке, какие затраты придется понести и какие установлены сроки для подачи жалобы – рассмотрим в этой консультации.

Какими нормативными документами следует руководствоваться при обжаловании результатов проверки?

Самый главный документ для «жалобщика» – это КАС. Там прописаны все процессуальные правила составления и подачи необходимых документов. Обратите внимание, что КАС был обновлен с 15.12.17 г. (на основании Закона от 03.10.17 г. № 2147-VIII).

Помимо КАС при обжаловании решений органов ГФС также следует руководствоваться нормами НК, прежде всего – ст. 56.

Какой именно документ нужно обжаловать?

Процедура оформления результатов проверок прописана в ст. 86 НК. Так, согласно п. 86.1 НК по результатам документальной или фактической проверки органами ГФС составляется **акт** (если обнаружены нарушения).

На заметку! У вас есть право подписать акт с возражениями. Срок для подачи возражений к акту проверки – 5 рабочих дней (далее – р. д.) (п. 86.7 НК). Возражения должны быть рассмотрены органом ГФС в течение 7 р. д. О результатах рассмотрения налогоплательщику должны сообщить письменно.

Затем на основании акта проверки орган ГФС составляет **налоговое уведомление-решение** (далее – НУР) в такие сроки:

- если возражения к акту не подавались – в течение 10 р. д. после вручения налогоплательщику (или его представителю) акта проверки;
- если возражения к акту подавались – тогда в течение 3 р. д. после рассмотрения возражений и предоставления налогоплательщику письменного ответа.

Порядок составления НУР установлен приказом Минфина от 28.12.15 г. № 1204.

Таким образом, в судебном порядке следует обжаловать **НУР**, вынесенное по результатам проверки.

Это надо знать! Обжалуется не акт проверки, а вынесенное на его основании НУР.

В какой суд нужно обращаться, чтобы обжаловать полученное НУР?

Для обжалования НУР нужно обращаться в **окружной административный суд** (ст. 20, 22

КАС). Причем по выбору истца (т. е. СХ, который обжалует НУР) иск может быть подан:

- либо в административный суд по месту нахождения истца (месту проживания, месту пребывания);
- либо же в административный суд по месту нахождения ответчика (т. е. органа ГФС, чье НУР обжалуется).

Адреса и реквизиты административных судов можно найти на официальном сайте Судебной власти Украины: <https://court.gov.ua>

С каким документом нужно обращаться в суд?

В суд подается **исковое заявление** (ст. 159, 160 КАС). Требования к составлению этого документа содержатся в ст. 160, 161 КАС. В конце консультации мы приводим **образец** искового заявления.

Какие сведения нужно указать в исковом заявлении?

В исковом заявлении указываются такие сведения (ст. 160 КАС):

- наименование суда первой инстанции, в который подается заявление;
- Ф. И. О., место жительства (для физлиц), наименование истца, его местонахождение (для юрлиц);
- почтовый индекс, идентификационный код ЕГРПОУ (для юрлиц), регистрационный номер учетной карточки налогоплательщика (для физлиц) при его наличии или серия и номер паспорта для физлиц – граждан Украины (если истец их знает), известные номера средств связи, официальный электронный адрес или адрес электронной почты;
- цена иска, обоснованный расчет взыскиваемой суммы – если в исковом заявлении содержатся требования о возмещении вреда, причиненного оспариваемым решением, действиями, бездействием субъекта властных полномочий;
- содержание исковых требований и изложение обстоятельств, которыми истец обосновывает свои требования, а в случае подачи иска к нескольким ответчикам – содержание исковых требований по каждому из них. В данном случае содержание исковых требований может быть следующим: «О признании противоправным и отмене НУР». Здесь следует руководствоваться ст. 5 КАС, где перечислены виды способов защиты нарушенных прав, свобод или законных интересов, о которых лицо может просить суд;

- изложение обстоятельств, которыми истец обосновывает свои требования. Здесь уместным будет указать ссылки на соответствующие нормативно-правовые акты, которые подтверждают позицию истца;
- доказательства, подтверждающие указанные обстоятельства (например, в нашем случае это могут быть соответствующие первичные документы, подтверждающие факт совершения хозяйственной операции);
- сведения о принятии мер досудебного урегулирования спора – если законом установлен обязательный досудебный порядок урегулирования спора. В нашем случае если ранее подавалась жалоба на НУР в административном порядке, то это следует указать в исковом заявлении;
- сведения о принятии мер обеспечения доказательств или иска до подачи искового заявления, если таковые принимались;
- перечень документов и других доказательств, прилагаемых к заявлению;
- указание на доказательства, которые не могут быть представлены вместе с исковым заявлением (при наличии), указание на наличие у истца или другого лица оригиналов письменных или электронных доказательств, копии которых прилагаются к заявлению;
- обоснование того, что обжалуемыми решениями, действиями или бездействием ответчика были нарушены права, свободы, интересы истца;
- письменное подтверждение истцом того факта, что он не подал другой иск (иски) к этому же ответчику (ответчикам) с тем же предметом и по тем же основаниям.

Иск подписывается истцом или его представителем с указанием даты подписания.

Какие документы необходимо приложить к исковому заявлению?

Исходя из требований ст. 161 КАС, к исковому заявлению необходимо приложить:

- копию искового заявления и копии всех прилагаемых к нему документов (для ответчика), если ответчиков несколько, то эти копии прилагаются по количеству участвующих в деле лиц;
- документ об уплате судебного сбора (**только оригинал!**);
- все доказательства, которые есть в наличии у истца, подтверждающие обстоятельства, заявленные в иске. Например, такими доказательствами в нашем случае могут быть первичные

документы, подтверждающие факт осуществления той или иной хозяйственной операции. Эти документы **можно** прилагать **в заверенных копиях**;

- оригинал или копию оспариваемого индивидуального акта (в нашем случае это НУР, которое оспаривается);
- ходатайства и заявления истца о назначении экспертизы, истребовании доказательств и т. д. (при необходимости).

В течение какого срока можно обжаловать НУР в судебном порядке?

Общее правило – для обращения в административный суд с иском следует руководствоваться нормами **ст. 122 КАС**. Здесь предусмотрено, что для обращения в административный суд за защитой прав, свобод и интересов лица устанавливается шестимесячный срок, который исчисляется со дня, когда лицо узнало или должно было узнать о нарушении своих прав.

Однако в ч. 3 ст. 122 КАС указано, что другими законами могут устанавливаться **иные сроки для обращения в административный суд**. В сфере налогообложения таким законом является

НК. Так, согласно **п. 56.19 НК**, налогоплательщик имеет право обжаловать в суде НУР или иное решение органа ГФС в любой момент после получения такого решения с учетом сроков давности, предусмотренных ст. 102 НК (т. е. **в течение 1 095 дней**).

Срок давности в 1095 дней исчисляется со дня получения налогоплательщиком обжалуемого НУР.

Кстати, аналогичную позицию по данному вопросу поддерживают и органы ГФС (см. разъяснение в ОИР, категория 133.05).

В каком размере нужно уплатить судебный сбор при подаче искового заявления?

Размеры судебного сбора, который уплачивается при подаче административного иска, установлены Законом № 3674 (см. таблицу).

Для определения размера судебного сбора необходимо брать размер прожиточного минимума (далее – ПМ) для трудоспособных лиц, установленный законом на 1 января календарного года, в котором подается иск. По состоянию на 01.01.18 г. размер ПМ составляет 1 762 грн.

Размеры судебного сбора при подаче иска в административный суд

Вид административного иска	Категория плательщика	Ставка судебного сбора (для 2018 года)
1	2	3
Иск имущественного характера	Юрлицо	1,5 % цены иска, но не менее 1 ПМ и не более 350 ПМ (т. е. от 1 762 грн. до 616 700 грн.)
	Физлица и физлица-предприниматели	1 % цены иска, но не менее 0,4 ПМ и не более 5 ПМ (т. е. от 704,80 грн. до 8 810 грн.)
Иск неимущественного характера	Юрлица и физлица-предприниматели	1 ПМ (1 762 грн.)
	Физлица	0,4 ПМ (704,80 грн.)

Какой характер носит иск об оспаривании НУР?

Считается, что такой иск носит **имущественный** характер. Значит, судебный сбор нужно уплачивать, отталкиваясь от суммы, которая оспаривается СХ в споре с органом ГФС. В данном вопросе следует руководствоваться разъяснениями ВАСУ, приведенными в постановлении Пленума ВАСУ от 05.02.16 г. № 2.

А иском неимущественного характера будет, например, иск об оспаривании вынесенного орга-

ном ГФС решения об аннулировании регистрации плательщиком НДС.

Куда и когда следует уплатить судебный сбор?

Реквизиты для уплаты судебного сбора можно найти на официальном сайте Судебной власти Украины: <https://court.gov.ua/affairs/sudytax>.

Исходя из требований ст. 161 КАС, судебный сбор уплачивается истцом **перед подачей искового заявления** в суд.

На заметку! Судебный сбор уплачивает истец. Но в дальнейшем все будет зависеть от результатов рассмотрения дела: если иск будет удовлетворен, то сумма судебного сбора подлежит возмещению истцу за счет бюджетных ассигнований ответчика (в нашем случае – органа ГФС) (ст. 139 КАС).

Что такое отзыв на иск и в каких случаях он составляется?

Отзыв на исковое заявление – это **письменный документ, который готовит ответчик** по делу в ответ на предъявленное в отношении него исковое заявление. При обжаловании НУР отзыв на иск должен подготовить орган ГФС.

Правила составления этого документа установлены ст. 162 КАС. Ответчик должен представить в суд свой отзыв на иск в указанный судом срок (этот срок суд указывает в определении о принятии искового заявления к рассмотрению) (п. 8 ч. 9 ст. 171 КАС).

Однако ответчик должен предоставить отзыв на иск не только суду: копия отзыва на иск и копии всех прилагаемых документов **должны быть направлены истцу** (ч. 3 ст. 162 КАС).

Для истца отзыв на иск представляет интерес в той мере, что из этого документа он может узнать, какими именно доводами ответчик мотивирует свою позицию по спорному вопросу и какие именно у него есть доказательства для этого.

Внимание, очень важный нюанс!

Обычно подача отзыва на иск является правом, а не обязанностью ответчика (ч. 4 ст. 159 КАС). Однако из этого правила есть исключение: **неподача отзыва на иск субъектом властных полномочий (а орган ГФС таковым является) без уважительных причин может быть квалифицирована судом как признание иска.**

Помните об этом нюансе. Если орган ГФС не направил отзыв на иск в отведенный срок, это обстоятельство может сыграть вам на руку!

Что делать с суммой к уплате, указанной в НУР? Обязан ли плательщик уплатить эту сумму до подачи иска в суд?

Нет, налогоплательщик не обязан уплачивать доначисленную ему сумму денежных обязательств,

указанную в НУР, если он не согласен и обжалует это НУР в судебном порядке.

Согласно абзацу четвертому п. 56.18 НК, при обращении налогоплательщика в суд с иском о признании противоправным и/или отмене решения органа ГФС денежное обязательство считается несогласованным до дня вступления в силу судебного решения.

То есть уплатить сумму по НУР придется только в том случае, если судебное решение будет принято судом не в пользу налогоплательщика. Ведь если суд удовлетворит исковое заявление, то НУР будет отменено, а значит, платить уже ничего не нужно. Разъяснения ГФС по этому вопросу можно найти в ОИР (категория 133.05).

Таким образом, налогоплательщик обязан будет уплатить доначисленную ему сумму, только если проиграл суд. А именно после вступления в законную силу судебного решения, которым ему в иске отказано.

В какой момент решение административного суда вступает в законную силу?

Здесь все будет зависеть от того, подавалась апелляционная жалоба на решение суда или нет.

Правила вступления в силу решений административных судов установлены ст. 255 КАС. Так, решение суда вступает в силу после окончания срока, отведенного для подачи апелляционной жалобы. Срок для подачи апелляционной жалобы – 30 дней со дня оглашения судом решения. При этом если в судебном заседании были оглашены лишь вступительная и резолютивная части решения либо же дело рассматривалось в порядке письменного производства, то этот срок исчисляется **со дня составления полного решения** (ч. 1 ст. 295 КАС). И если **апелляция не подавалась**, то решение суда вступит в законную силу по истечении срока для ее подачи.

Если же апелляционная жалоба на решение суда подавалась, то решение вступит в силу (если не будет отменено судом апелляционной инстанцией):

- после возврата апелляционной жалобы лицу, подавшему жалобу (основания для возврата жалобы предусмотрены ст. 298 КАС);
- отказа в открытии апелляционного производства;
- закрытия апелляционного производства;
- принятия постановления судом апелляционной инстанции.

ОБРАЗЕЦ

До Вінницького окружного адміністративного суду
21001, м. Вінниця, вул. Брацлавська, 14

- Позивач** Товариство з обмеженою відповідальністю «Крокус»
21013, м. Вінниця, вул. Осіння, 38,
код ЄДРПОУ 12341234
тел. (031) 70-70-70, електронна пошта: Krokus@i.ua
- Відповідач** Головне управління Державної фіскальної служби у Вінницькій обл.
21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, буд. 7
код ЄДРПОУ 39402165
тел. (0432) 59-23-01; електронна пошта: vin.official@sfs.gov.ua

**Позовна заява
про визнання протиправними та скасування
податкових повідомлень-рішень
від 10.05.18 р. № 0003334402, від 10.05.18 р. №0003334502**

Товариство з обмеженою відповідальністю «Крокус» (далі – ТОВ «Крокус») зареєстроване як юридична особа 10.09.13 р., ідентифікаційний код 12341234, є платником податку на додану вартість.

Службовими особами Відповідача проведено документальну позапланову виїзну перевірку позивача з питань дотримання вимог податкового законодавства з ПДВ за червень 2015 року та податку на прибуток за 2015 рік по взаємовідносинах із ПП «Вербена» (код ЄДРПОУ 71071071), за наслідками якої складено акт перевірки від 27.04.18 р. № 711/23-00-14-02/11111111.

На підставі вказаного акта перевірки Головним управлінням ДФС у Вінницькій області прийнято:

- податкове повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334402 про збільшення позивачу грошового зобов'язання з податку на прибуток приватних підприємств на загальну суму 15 000 грн.;
- податкове повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334502 про збільшення позивачу грошового зобов'язання з податку на додану вартість на загальну суму 24 696,67 грн., у тому числі за основним платежем – 16 666,67 грн., за штрафними санкціями – 8 030 грн.

Ці повідомлення-рішення позивач вважає протиправними й такими, що підлягають скасуванню, з таких підстав.

Акт перевірки не містить доказів факту порушення ТОВ «Крокус» норм податкового законодавства.

У перевірений період наше підприємство мало фінансово-господарські взаємовідносини з контрагентом ПП «Вербена» на підставі договору поставки від 12.04.15 р. № 750/331, за умовами якого постачальник зобов'язується передати товар у власність покупця, а покупець зобов'язується прийняти та оплатити товар.

Факт виконання договірних зобов'язань сторонами підтверджується видатковою накладною від 23.06.15 р. № АО-007474 про придбання одного трансформатора КЕА 3789 К на загальну суму 100 000 грн., у т. ч. ПДВ – 16 666,67 грн.

Позивач повністю оплатив вартість товарів, що підтверджується платіжним дорученням від 24.06.15 р. № 735.

ПП «Вербена» зареєструвало в Єдиному реєстрі податкових накладних та виписало на користь позивача податкову накладну від 24.06.15 р. № 123.

З урахуванням зазначеного до перевірки надано всі первинні документи бухгалтерського та податкового обліку, які вказують на виконання зобов'язань за договором поставки із ПП «Вербена».

Отже, проведені господарські операції мали реальну господарську ціль – забезпечення діяльності позивача та досягнення його мети – отримання прибутку. Товари, отримані від контрагента, мали реальний характер та були використані в межах господарської діяльності в оподатковуваних операціях. Зазначене підтверджується обставинами, викладеними вище, і документами, які стали предметом перевірки.

При цьому будь-яких доказів на підтвердження того, що позивач або контрагенти позивача не мали адміністративно-господарських можливостей на виконання господарських зобов'язань по спірних операціях та відсутність фактичних дій, спрямованих на виконання зобов'язань, в акті перевірки не наведено.

З огляду на зазначене висновки Відповідача про відсутність фактичного здійснення господарських операцій, що покладені в основу оспорюваних податкових повідомлень-рішень, ґрунтуються виключно на припущеннях податкового органу, оскільки всі необхідні первинні документи були надані Позивачем під час проведення перевірки.

Економічний ефект від здійснених господарських операцій із ТОВ «Вербена» позивач отримав у вигляді реалізованого товару на користь ТОВ «Глобус» (виробниче обладнання системи ГВВ – 3131), а також отриманих від цього доходів, що підтверджується відповідними документами: договором від 23.07.15 р. № 33 з ТОВ «Глобус», видатковою накладною від 27.07.15 р. № КА 7389 та банківською випискою № 12345.

У свою чергу, на момент укладення договорів та проведення господарських операцій ТОВ «Вербена» було зареєстроване в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, зареєстроване платником податків, банкрутом не визнавалось та на цей час здійснює свою діяльність відповідно до норм чинного законодавства.

Постачанням товарів згідно з пп. 14.1.191 Податкового кодексу (далі – ПК) є будь-яка передача права на розпоряджання товарами як власник, у тому числі продаж, обмін чи дарування такого товару, а також постачання товарів за рішенням суду.

Відповідно до п. 44.1 ПК для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних із визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Згідно з п. 134.1 ПК об'єктом обкладення податком на прибуток підприємств є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень цього розділу.

Базою оподаткування є грошове вираження об'єкта оподаткування, визначеного згідно із ст. 134 ПК з урахуванням положень цього кодексу. Податок нараховується платником самостійно за ставкою, визначеною с. 136 ПК, від бази оподаткування, визначеної згідно зі ст. 135 ПК.

Відповідно до п. 198.1 ПК (у редакції станом на час здійснення спірної господарської операції) право на віднесення сум податку до податкового кредиту виникає у разі здійснення операцій, зокрема придбання або виготовлення товарів (у т. ч. у разі їх увезення на митну територію України) та послуг. Пунктом 198.2 цієї статті передбачено, що датою віднесення сум ПДВ до податкового кредиту вважається дата тієї події, що відбулася раніше: дата списання коштів із банківського рахунка платника податку на оплату товарів/послуг або дата отримання платником податку товарів/послуг.

Згідно із п. 198.3 ПК податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг та складається із сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою п. 193.1 ПК, протягом такого звітного періоду у зв'язку з придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг.

Нарахування податкового кредиту здійснюється незалежно від того, чи такі товари/послуги та основні фонди почали використовуватися в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку протягом звітного податкового періоду, а також від того, чи здійснював платник податку оподатковувані операції протягом такого звітного податкового періоду.

Абзацом першим п. 198.6 ПК передбачено, що не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в Єдиному реєстрі податкових накладних податковими накладними розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими п. 201.11 ПК.

Відповідно до п. 201.1 ПК на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо її реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) у встановлений ПК термін.

Пункт 201.8 ПК передбачає, що право на нарахування податку та складання податкових накладних надається виключно особам, зареєстрованим як платники податку в порядку, передбаченому ст. 183 ПК.

Відповідно до п. 201.10 ПК в разі здійснення операцій із постачання товарів/послуг платник податку – продавець товарів/послуг зобов'язаний в установлені терміни скласти податкову накладну, зареєструвати її в ЄРПН та надати покупцю за його вимогою.

Податкова накладна, складена та зареєстрована в ЄРПН платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту.

Правові засади регулювання, організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні визначає Закон від 16.07.99 р. № 996-ХІ «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (надалі – Закон № 996). Зі змісту ст. 1 Закону № 996 випливає, що первинний документ – це будь-який документ, який містить відомості про господарську операцію та підтверджує її здійснення.

Законодавством не визначений вичерпний перелік документів, які можуть уважатися первинними, тобто такими, що підтверджують проведення господарської операції і на підставі яких формується звітність. Відсутність деяких реквізитів в одному з первинних документів не робить автоматично господарську операцію такою, що не відбулася.

Частинами 1, 2 ст. 9 Закону № 996 встановлено вимоги до первинного документа та визначено сферу застосування первинного документа. Підставою для бухгалтерського обліку господарських

операцій є первинні документи, які фіксують факти здійснення господарських операцій. Первинні документи повинні бути складені під час здійснення господарської операції, а якщо це неможливо – безпосередньо після її закінчення. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи.

Ураховуючи зазначене, ТОВ «Крокус» правомірно відобразило у складі податкового кредиту суми податку на додану вартість та суму витрат для цілей визначення об'єкта обкладення податком на прибуток за господарськими операціями з ТОВ «Вербена» на підставі належним чином оформлених первинних бухгалтерських документів.

Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього Відповідача з тим самим предметом та за тими же самими підставами.

Виходячи з вищевикладеного та керуючись ст. 5, 132, 139, 160, 161, 245 КАС, ПРОШУ:

1. Визнати незаконними та скасувати податкове повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334402 та податкове повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334502.
2. Стягнути з Державного бюджету України за рахунок бюджетних асигнувань Головного управління ДФС у Вінницькій обл. на користь ТОВ «Крокус» судові витрати зі сплати судового збору в розмірі 1 762 грн. (одна тисяча сімсот шістдесят дві) грн.

Додатки:

1. Оригінал документа про сплату судового збору.
2. Копія позовної заяви з додатками для Відповідача.
3. Копія виписки з ЄДРПОУ ТОВ «Крокус».
4. Копія акта перевірки від 27.04.18 р. № 711/23-00-14-02/11111111.
5. Копія податкового повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334402.
6. Копія податкового повідомлення-рішення від 10.05.18 р. № 0003334502.
7. Копія договору поставки з ПП «Вербена» від 12.04.15 р. № 750/331.
8. Копія видаткової накладної від 23.06.15 р. № АО-007474.
9. Копія платіжного доручення від 24.06.15 р. № 735.
10. Копія податкової накладної від 24.06.15 р. № 123.
11. Копія договору поставки від 23.07.15 р. № 33 з ТОВ «Глобус».
12. Копія видаткової накладної від 27.07.15 р. № КА 7389.
13. Копія банківської виписки № 12345.

Директор ТОВ «Крокус» (підпис) А. А. Тайфунов

25.10.18 р.